

дѣтинскій умъ полезно упражненіе, сир. да отгатка учитель-тъ гатанкѣ-тѣ, та съ това да даде поводъ за интересенъ и полезенъ разговоръ, който ще ся втлѣпи въ ума на дѣте-то, защото живописна-та и интересна за него гатанка ще си остане за всякога въ память-тѣ му, заедно съ всички-ты ѳ объясненія. Така, *за пр.* колко занимателны и полезны за дѣте-то объясненія може да ся свръжатъ съ тѣхѣ поетическѣ гатанкѣ: *мошовила-вила, надъ водѣ ся вила, нишо шрѣвѣ пасла, нишо водѣ шила, пакъ пядѣ сланина.* Да рѣчемъ, че дѣте-то не знае да отгатка, че *мошовила-вила* ще рѣче *шыква съ власшуня* ѳ; нѣ нека то каже: защо ся выка тыква-та съ властуня ѳ мотовила-вила? Защо ся казва, надъ водѣ ся вила? Защо не е пасла трѣвѣ? Защо не е шила водѣ? отщо е пядѣ сланина? Колко жива и полезна разговорка може да ся втлѣпи въ душѣ-тѣ на дѣте-то отъ такѣвѣ живописнѣ гатанкѣ?

Поговоркы-шы, които понѣкогашъ нѣмать мысль, съмъ турилъ за да ся утרוши дѣтинскій языкъ на българскій изговоръ и да ся развие въ дѣте-то слухъ-тъ камъ гласнѣ-тѣ хубость на майчиный му языкъ.

4) *Българскы приказници.* Много българскы приказници сѣ ся учювали отъ старо врѣмя, още отъ идолско, кога тии не были приказскы, а просто народно вѣрваніе. Нѣ много отъ тѣхъ, както ся види, отпослѣ сѣ прѣправены отъ народа или сѣ измыслены новы нарочно за дѣца-та. Това сѣ прѣви-ти и лѣскави опыти на българскѣ-тѣ народнѣ педагогикѣ, и на да ли ще ся найде нѣкой, който да може да ся мѣри въ тоя случай съ педагогическый гений на народа. Народнѣ-тѣ приказкѣ дѣца-та лесно четѣтъ